



SJEZDOVÉ DOKUMENTY

- 1) Navažme na naše předky a budujme nový začátek – úvodní projev předsedy ÚV V. Filipa
- 2) Usnesení X. sjezdu
- 3) Nově zvolený Výkonný výbor ÚV KSČM
- 4) Jsem stoupenec demokratického socialismu – projev prezidenta Miloše Zemana na X. sjezdu

Vojtěch Filip: Navažme na naše předky a budujme nový začátek



Vážené soudružky a soudruzi, předstupuji před vás, abych uvedl několik zásadních poznámek, které se přímo dotýkají postavení a perspektiv činnosti KSČM v naší České republice. Navíc v situaci, kdy jsme opět konfrontováni s hrozbou válečného konfliktu širokého mezinárodního, či spíše světového rozměru. Přitom naše země ve svém mezinárodně právním a politickém zapojení by se mu téměř nemohla vyhnout. Pokud by takový konflikt vypukl, tak by navíc naše vlast byla vnitropoliticky značně oslabena svými spory, které se nedaří mezi politickými stranami zatím úspěšně řešit.

K tomu do sjezdového jednání přicházíme s více či méně rozdílnými názory na příčiny špatných volebních výsledků v roce 2016 a 2017, ze kterých jsme vyšli s nižší, resp. v dosavadní historii nejnižší společenskou podporou. Rozdílné jsou pak i návrhy na řešení.

Nebudu zde opakovat, co je v písemné zprávě pro sjezd, kterou jednotlivě, jako volení funkcionáři, předkládáme za nám svěřené úseky. Shoda totiž na jednotné zprávě VV ÚV KSČM nepanuje. Bylo by zakrýváním skutečnosti, kdybychom se pokoušeli něco jiného tvrdit. Jediné, co je jasné, je, že takový stav nemůže pokračovat, že strana nesmí upadnout do chaosu, že musí přijmout výzvu doby a udělat rozhodující kroky k obnově autority ve společnosti. Hned v úvodu říkám, že to je možné, a dodávám, že je to nutné.

Nejprve zdůrazním, a je to popsáno ve zprávě, že do X. sjezdu vstupujeme proti situaci před dvěma lety v jiných objektivních i subjektivních podmínkách. Už na říjnovém i prosincovém plénu ÚV KSČM jsem uvedl, že objektivní podmínky nejsme schopni ovlivnit a že je tedy zbytečné se na ně vymlouvat a argumentovat jimi. Je nutné se zabývat subjektivními podmínkami, které jsou dány naším programem, našimi osobnostmi, naší prací a její prezentací navenek. To vše ovlivnit můžeme.

Jiné strany opisovaly náš program

Otázka programu je skloňována dlouho, byla předmětem jednání i na VIII. sjezdu v Liberci a sjezd ji vyřešil přijetím »Aktuálních úkolů činnosti KSČM«. Program, stejně jako ještě před tím např. program Naděje, byl správným a dobrým základem pro naši činnost a oslovil postupně v letech 2012 a 2013 velké množství voličů a znamenal historický úspěch v krajských volbách a druhý nejlepší úspěch v parlamentních volbách. Přestože jsme se pokusili podobně postupovat i na IX. sjezdu, počet kritiků přijatého programu rostl a zanášel do členské a voličské základny zbytečný zmatek a nejistotu a vytvářel následně nesprávný obraz strany. Přitom ve všech hodnoceních voleb se dočteme, že nám náš program přebíraly či rovnou opisovaly jiné politické strany. Tedy je jasné, že v programu to nebylo a také není. Náš program byl a je komplexní, reálný a realistický a mohl by vést k jasnému cíli. K posílení, a tím k navrácení významu veřejného sektoru, k vyšší míře solidarity, ocenění práce, bezpečnosti občanů a ve svém důsledku i k potrestání těch, kteří se obohatili na úkor ostatních v době privatizace, korupce a obrovského klientelismu vlád ODS, ODA, KDU-ČSL, TOP 09, ale i Unie svobody, Věcí veřejných, ČSSD a Zelených. Protože socialismus bez naplnění základních ekonomických podmínek vybudovat nelze.

Pokud se tedy máme zabývat programem, tak jedinečně dlouhodobým, a to, jak všichni uznáme, není a nemohla být otázka na řešení za měsíc či dva, ale ani za půl roku. Pokud jsme ke svolání sjezdu v říjnu využili probíhající VČS a OK a KK, tak tato jednání neměla k dispozici žádný podklad pro případnou aktualizaci základního programového dlouhodobého dokumentu, přijatého na kladenském sjezdu. O něco takového se pokoušet na konci října by byl neodpovědný avanturismus. To musí být úkol, který tady bude uložen s termínem splnění do roku 2020, tedy do XI. sjezdu.

Když si tedy odpovíme, že výsledek voleb nebyl ve schváleném programu, tak musí následovat odpověď, že to může být jen v lidech, v jejich aktivitě, případně v nedostatečné prezentaci naší práce pro občany navenek. Tuto odpověď jsme přijali, a proto také sjezd konáme jako sjezd kádrový, chcete-li personální. Úkol tedy zní, abychom v důstojné a pracovní atmosféře našli osobnosti schopné překonat nedostatky, které nám brání získat právě větší autoritu ve společnosti.

Neignorovat základní zásady stranické práce

Za dva roky se jasně ukázalo, že si nemůžeme dále dovolit ignorovat základní zásady stranické práce, jak vychází z děl klasiků našeho hnutí, např. oddělit od sebe odbornost a političnost. Je nutné pro nadcházející období spojit odborné zázemí a ideologii a socialistickému cíli podřídit i odborné výstupy jak našich teoretiků, tak realizátorů politiky, tedy poslanců, senátorů a zastupitelů všech stupňů.

Nemůžeme ani zůstat lhotejní k funkčnosti stranické struktury a musíme ji neustále přizpůsobovat potřebám zejména neparlamentní práce. Je nanejvýš nutné pro posílení kolektivního rozhodování v celé výstavbě řídicí stranické struktury respektovat zásadní požadavek stanov naší strany, a to je rovnost členů. Musíme tomu podřídit zejména výstavbu stranických orgánů, a to tam, kde se stanoví politický program, tj. pro obce a města na okrese. Stejně jasná podmínka je to v krajích, kde musíme pro tvorbu krajského politického programu najít odvahu tvořit plénum KV tak, aby rovnost členů byla zajištěna a už nedocházelo k zákulisním dohodám okresů na úkor skutečné krajské politiky. Tady máme velkou šanci rychle naše postavení minimálně vrátit tam, kde bylo v letech 2012 až 2016. Zásadní požadavek je to pro tvorbu samotného ústředního výboru strany, pro zachování rovnosti členů už je čas přezrálý, škoda, že neochota to řešit před dvěma lety nás nyní brzdí a nutí nás dnes přijmout opatření ke svolání celostátní konference k organizační struktuře už příští rok v prvním pololetí tak, aby už podle výsledků konference jednaly výroční členské schůze a delegovaly své zástupce na jednání konferencí a XI. sjezdu. Výhodou samotné přípravy a jednání konference k organizační struktuře může být i aktivizace strany před volbami do EP, které nás čekají v květnu příštího roku. V takto budované struktuře můžeme na XI. sjezdu posoudit aktualizaci dlouhodobého programu. Programu, který ukáže cestu KSČM k budování socialismu v 21. století. Takový program je pak pro širokou vnitrostranickou diskusi potřebné připravit nejpozději do září 2019, aby se mohl stát základem diskuse na VČS, OK a KK a mohl by být schvalován na XI. sjezdu v roce 2020. Bude to důležité právě k další aktivizaci strany před krajskými volbami.

Turbulentní mezinárodní situace

V druhé části mého úvodního slova musím zdůraznit tu část přímé odpovědnosti předsedy ÚV KSČM, a to je zahraničně-politická aktivita KSČM v období po IX. sjezdu. V naší činnosti jsme se zcela řídili principy a dlouhodobými programovými zásadami mezinárodního komunistického a dělnického hnutí, tak jak vycházela ze závěru Mezinárodní porady komunistických a dělnických stran, když nám byla svěřena velká část odpovědnosti, být trvalým členem Pracovní skupiny Mezinárodní porady KaD stran. Zároveň jsme působili jako pozorovatelé SEL, tak jsme měli vliv i na formulování pozic levicových sil obecně, zejména na jejich sblížení. V současné turbulentní mezinárodní situaci, charakterizované změnou poměru sil v mezinárodních vztazích a neochotou zejména Spojených států a jejich přísluhovačů ze Západu smířit se se ztrátou hegemonie ve světě, je lidská civilizace velmi vážně ohrožena vypuknutím válečného konfliktu, tentokrát pravděpodobně nukleárního.

Dokumentovat to lze na řadě dobře známých příkladů agrese, provokací, uvalování sankcí apod. vůči zemím, které se odmítají nechat podrobit, proto je nebudu podrobně jmenovat. Vždy jsme preferovali otázky míru a bezpečnosti ve světě, respektování mezinárodního práva v duchu rezolucí RB OSN, a to jak na úrovni stranické práce, ale také na půdě PS, Evropského parlamentu, ale i v mimoparlamentní práci a mediální sféře.

Rozvoj vztahů s partnerskými stranami

V rámci mezinárodního komunistického a dělnického hnutí jsme pracovali pro rozvoj vztahů a výměnu zkušeností s našimi partnerskými stranami z celého světa. KSČM měla významný podíl na organizaci zasedání MSKDS v Hanoji v roce 2016, kde se ve spolupráci s Komunistickou stranou Ruské federace zasadila o přijetí KS Číny za člena pracovní skupiny. Ač názory v rámci hnutí nebyly na tuto věc jednoznačné. Váha a vliv hnutí tím nesporně vzrostla. Loňské setkání MSKDS bylo v Petrohradě a Moskvě, v rámci oslav 100. výročí VŘSR, když KSČM před tímto setkáním organizovala vlastní speciální konferenci ke 100 letům Dekretu o míru. Při obou příležitostech došlo k mnoha setkáním na vysoké politické úrovni.

V dubnu 2017 navštívil ČR na pozvání KSČM generální tajemník KS Portugalska G. De Sousa, který jednal s vedením strany a jako hlavní řečník vystoupil i na Vratimovském semináři. Návštěva byla velice užitečná a inspirativní, protože pohledy obou stran na způsoby řešení sociálních a ekonomických problémů v jejich zemích, ale také na zahraniční politiku, zejména názory na roli NATO, ale i přístup k EU, jsou velice blízké. Navíc PKS se podělila o své zkušenosti z tolerance menšinové vlády portugalských socialistů a její důvody.

Připomenu také intenzivní rozvoj vztahů s KS Číny na vysoké úrovni, aktivní roli v rámci projektu Pásma a stezky na platformě 1+16, které proběhly v roce 2016 a 2017 v Budapešti a Bukurešti. V Praze proběhla rovněž schůzka vedení KSČM s členem Politbyra ÚV KS Číny a v obou letech se podařilo, aby stáž v ČLR absolvovalo několik našich mladých zastupitelů z krajů a měst.

V prosinci 2017 se naše delegace účastnila Vysokého politického dialogu politických stran z celého světa, ukončeného přijetím tzv. Pekingské iniciativy, jako nástinu bezpečností architektury 21. století, založené na principech mezinárodního práva, rezolucích RB OSN, respektování suverenity států, jejich územní celistvosti a

nevměšování se do vnitřních záležitostí a nevnučování modelů uspořádání společnosti. Z tohoto pohledu lze mluvit nejen o aktuálnosti, ale také o historickém významu této schůzky.

V rámci solidarity mezi bratskými stranami poskytovala KSČM právní pomoc KS Ukrajiny v soudním sporu o zákaz KS na Ukrajině. Předseda KSU Petro Symoněnko vysoce ocenil práci a přínos KSČM a také samotnou práci Čestmíra Kubáta v průběhu tohoto procesu.

Jednání s ANO

Třetí část svého úvodního slova zaměřím na to, co lze jednoduše nazvat a co bude nutné velmi těžkou a odpovědnou prací pojmenovat »Jak dál?«!

K tomu si musíme odpovědět na to, zda máme dál jednat s vítězem voleb o tom, jestli budeme tolerovat menšinovou vládu ANO, resp. ANO a ČSSD.

Je několik možností. Nejjednodušší je nejednat, utápět se v sebekritice, že jsme nedosáhli lepšího výsledku ve volbách, a že tedy nemáme od lidí mandát se na řízení státu podílet. Nesouhlasím s tím, sklídíme jen kritiku, že nám postavení v opozici vyhovuje, že za nic nechceme převzít odpovědnost. Naše pasivita by pak vedla jen k tomu, že budeme stát v opozici vůči hnutí ANO, ve stejné frontě jako ODS, TOP 09 a vlastně všechny ostatní strany, a soupeřit, kdo bude mít větší možnost své opoziční názory mediálně uplatnit. Navíc tím vyvoláme buď mimořádné volby a lidé si i o nás budou myslet, že jsme neschopní ve vyjednávání o realizaci programu, pro který nás volili. Nebo dáme příležitost těm, kteří 28 let devastují českou ekonomiku privatizacemi, korupčními skandály, předraženými veřejnými zakázkami a zaprodávají naše hospodářství do zahraničí, nechávají vysávat zisky na úkor našich občanů ve prospěch nadnárodních bank a úzké skupiny globálního velkokapitálu. Z vyjádření většiny politických stran, hlavně tzv. pravicového bloku, který se zaklíná demokracií a jde mu jen o vlastní moc a zisk, vidíme a slyšíme, že jejich cílem je hnutí ANO připravit o hlavu, rozložit a znovu tady nastolit odmítnuté poměry.

Jednat a nezrazovat program

Když budeme jednat a nebudeme zrazovat program, ale uplatňovat to minimum, na kterém jsme schopni se shodnout, tak můžeme nejen přispět k tomu, že proti evropským cenám můžeme postupně dosáhnout i evropsky srovnatelných mezd, můžeme zajistit opravdový důstojný život seniorů a další rozvoj společnosti. Ve vyjednávání se nám podařilo dosáhnout vynikajícího výsledku vedoucího do budoucna k ochraně našich přírodních zdrojů, změnu surovinové politiky ve prospěch veřejného sektoru, státní a veřejné vlastnictví ve vodním hospodářství, včetně postupu ke zvýšení podílu veřejného sektoru ve vodovodech a kanalizacích, zastavení privatizačních tendencí ve zdravotnictví a zřízení fondu pro zvlášť nákladné zdravotnické úkony, které by hradilo veřejné zdravotní pojištění. Nastartování obratu v potravinové bezpečnosti, abychom nebyli tolik závislí na dovozu a naše pole využívali pro produkci, a ne pro stavbu hal a skladů. Dál jednáme o obnovení státem podporované výstavby bytů a domů, aby tak dramaticky jako nyní nerostlo nájemné a lidé v nájemních bytech nebyli rukojmí vlastníků bytového fondu a různých spekulantů. Spor dál vedeme o naši bezpečnostní politiku, ale víme, že to je téma, pro které nemůžeme vstoupit do vlády, protože to bychom zrazovali náš program. Na změnu bezpečnostní politiky České republiky opravdu máme rozdílný názor a vítěz voleb ještě nechce pochopit, že NATO nás neochrání, že to není obranný pakt. Že bezpečnostní hrozba nejde z východu, ale že bezpečnost ohrožují ti, kteří páchají agresivní útoky proti suverénním státům v rozporu s mezinárodním právem, jako to učinily např. USA, Velká Británie a Francie před týdnem napadením Sýrie, s tím se nesmířujeme a požadujeme změnu takové politiky, alespoň do podoby respektu k rezolucím RB OSN. Pro jednání s hnutím ANO připravujeme písemný dokument, smlouvu o toleranci, ve které se zavazujeme jen k tomu, že učiníme krok k tomu, aby vláda s důvěrou vznikla, že základem pro programový kompromis bude samotné programové prohlášení vlády. Dále budeme existenci vlády jen tolerovat, sice nebudeme navrhopvat svolání schůze k vyslovení nedůvěry vládě, ale v případě, že programové prohlášení nebude dodržováno nebo nebude ve státním rozpočtu zajištěno jeho naplňování, tak se můžeme k vyslovení nedůvěry připojit, a to po neúspěšném smířícím řízení. Dohoda nám umožňuje předkládat vlastní návrhy zákonů podle našeho volebního programu, a i když takový konkrétní návrh nebude součástí programového kompromisu, ho včas a řádně projednat jako zákonodárnou iniciativu v Poslanecké sněmovně.

Vím, že to někomu může připadat málo, ale vracím se k realitě jak volebního výsledku, tak situaci, kdy samotné jednání mezi námi a hnutím ANO nedává záruku většiny alespoň 101 hlasu a musíme brát ohled i na dalšího, třetího partnera, který k jednání je nezbytný, aby vláda vůbec důvěru získala. Jsme tedy na skutečné křižovatce, být na straně chaosu a těch sil, které v minulosti postupně rozložily společný stát Československo, pak Českou republiku ekonomicky nejprve oslabily a téměř nechaly zkrachovat, nebo se postavit do pozice těch, kteří chtějí znovu začít budovat.

Soupeři nejsou v KSČM

Je to rozhodnutí zásadní, není lehké a může mít v cíli jak vítězství, když se nám to podaří, tak porážku, když to nezvládneme. Vyžaduje to však jednu zásadní věc od nás ode všech, udělat to, co se nám žel úplně nepodařilo ve volbách, uvědomit si, že naším soupeřem není nikdo z KSČM, ať je na kandidátní listině nebo je v té či oné stranické funkci. Naši soupeři jsou v jiných politických stranách a hnutích. A ti nám budou chtít naše snažení překazit, budou dělat vše pro to, včetně obstrukcí pokusů o naše rozložení, zákaz apod., abychom cíle nedosáhli, aby se nám nepodařilo zastavit jejich nekalé praktiky z minulosti, při kterých na úkor nás všech bohatli a většina obyvatel přicházela nejen o své jistoty, ale také o svůj majetek, často i zdraví.

Navrhuji, abychom po tolika letech v opozici s hlavou vzpřímenou s hrdostí na naši vlastní práci a schopnosti se pokusili navázat na budovatelské úsilí našich dědů, babiček, otců a matek začali budovat nový začátek.

Na závěr mi dovoluji jen připomenout, jak jsem uvedl ve své vizitce, protože nechci využívat doby na představení, nebylo by to ode mne fér, že navrhuji, aby sjezd rozhodl, že ÚV KSČM bude mít čtyři místopředsedy:

- pro řízení strany, regionální, komunální politiku a volby
- pro odborné zázemí, ideovou práci a propagandu
- pro ekonomiku a hospodářské činnosti
- pro evropské záležitosti a spolupráci s občanským sektorem.

Děkuji.



Usnesení X. sjezdu KSČM

X. sjezd Komunistické strany Čech a Moravy konaný dne 21. dubna 2018 projednal a posoudil činnost strany od IX. sjezdu KSČM. Potvrdil dlouhodobou orientaci – realizovat svůj program v zájmu neprivilegovaných občanů. Odmítáme prokazatelné zavlékání ČR a jejích ozbrojených sil do mezinárodních konfliktů v rozporu s mezinárodním právem, mj. i prostřednictvím členství v paktu NATO. Jsme pro mír a mírové řešení všech světových konfliktů.

X. sjezd Komunistické strany Čech a Moravy:

I. schvaluje

- Zprávu mandátové komise X. sjezdu KSČM
- Zprávu volební komise o výsledku voleb
- Zprávu návrhové komise
- Zprávu o činnosti Ústřední revizní komise KSČM
- Zprávu o činnosti Ústřední rozhodčí komise KSČM
- Ustavení čtyř místopředsedů včetně jejich kompetencí

II. vzal na vědomí

- Úvodní vystoupení předsedy ÚV KSČM včetně písemné zprávy pro jednání X. sjezdu
- Informace o práci jednotlivých místopředsedů ÚV KSČM včetně jejich návrhů úkolů KSČM do XI. sjezdu KSČM

III. zvolil

- Předsedu Ústředního výboru KSČM Vojtěcha Filipa
- 1. místopředsedu Ústředního výboru KSČM Petra Šimůnka
- Místopředsedu Ústředního výboru KSČM Stanislava Grospiče
- Místopředsedkyni Ústředního výboru KSČM Kateřinu Konečnou
- Místopředsedu Ústředního výboru KSČM Václava Orta
- Předsedkyni Ústřední revizní komise KSČM Marii Pěnčíkovou
- Předsedkyni Ústřední rozhodčí komise KSČM Helenu Vrzalovou
- Členy Ústřední revizní komise KSČM
- Členy Ústřední rozhodčí komise KSČM

IV. potvrdil

Členy Ústředního výboru KSČM zvolené okresními konferencemi KSČM

V. uložil

Ústřednímu výboru KSČM:

1) Připravit a schválit harmonogram rozpracování hlavních úkolů strany do XI. sjezdu KSČM prostřednictvím celostranických konferencí KSČM

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM

Termín: 2. zasedání ÚV KSČM

2) Vyhodnotit diskusi X. sjezdu KSČM, posoudit připomínky, náměty a stanovit postup při jejich využití v činnosti strany

Zodpovídá: 1. místopředseda ÚV KSČM

Termín: 3. zasedání ÚV KSČM

3) Zpracovat krátkodobý politický program KSČM a ekonomickou analýzu hospodaření strany do XI. sjezdu strany

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM

Termín: srpen 2018

4) Zpracovat aktualizaci programu KSČM a projednat ji na celostranické konferenci KSČM

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM

Termín: do 30. 6. 2019

5) Svolat celostranickou konferenci k řešení vnitrostranických otázek KSČM včetně ekonomiky strany

Zodpovídá: 1. místopředseda ÚV KSČM

Termín: do 30. 6. 2019

6) Připravit svolání XI. sjezdu KSČM včetně svolání výročních členských schůzí ZO KSČM, okresních a krajských konferencí

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM

Termín: rok 2020

7) Vydat protokol sjezdu v elektronické podobě na intranet včetně diskusních příspěvků a závěrů předsjezdové diskuse

Zodpovídá: I. místopředseda ÚV KSČM

Termín: do 30. 6. 2018

VI. Seznámil se

S dopisy, stanovisky a návrhy předloženými X. sjezdu KSČM a postoupil je ÚV KSČM, ÚRK a ÚRoK k řešení; s návrhy odpovědí seznámit plénum ÚV a jejich předkladatele

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM

Termín: do 3. zasedání ÚV KSČM



VÝKONNÝ VÝBOR ÚV KSČM

Ústřední výbor na svém sobotním 1. zasedání 21. 4. 2018 zvolil Výkonný výbor ve složení:

předseda ÚV KSČM	FILIP Vojtěch
1. místopředseda ÚV KSČM	ŠIMŮNEK Petr
místopředsedkyně ÚV KSČM	KONEČNÁ Kateřina
místopředseda ÚV KSČM	GROSPÍČ Stanislav
místopředseda ÚV KSČM	ORT Václav
Poslanecká sněmovna PČR	KOVÁČIK Pavel
Praha	PÁZLER Viktor
Středočeský kraj	VOSTRÁ Miloslava
Jihočeský kraj	BRANÝ Petr
Plzeňský kraj	ŽÁČEK Petr
Karlovarský kraj	KALAŠ Oleg
Ústecký kraj	VODSEĎÁLEK Pavel
Liberecký kraj	LYSÁKOVÁ Dana
Královéhradecký kraj	ONDRÁČEK Zdeněk
Pardubický kraj	SNOPEK Václav
Kraj Vysočina	ČÍŽ Josef
Jihomoravský kraj	ZACHARIAS Filip
Olomoucký kraj	ZIMA Jiří
Moravskoslezský kraj	NYTRA Jiří
Zlínský kraj	PROCHÁZKA Jaroslav

Jsem stoupenec demokratického socialismu.

Projev prezidenta republiky **Miloše Zemana** na X. sjezdu KSČM.



Vážený soudruhu předsedo, milý Vojto, vážené soudružky, vážení soudruzí, dovoluji mi, abych vás pozdravil tímto starým sociálně demokratickým pozdravem.

Děkuji vám za pozvání na váš sjezd, přijel jsem sem rád, protože si myslím, že je povinností prezidenta republiky setkávat se s každým parlamentním subjektem, který ho pozve, vyslechnout jeho názory a naopak říci názory vlastní, a tak učiním i dnes. Počítejte ovšem s tím, že moje vystoupení nebude sbírka zdvořilostních frází, ale chcete-li, a já v to doufám, podnět k přemýšlení. Koneckonců už jsem několik takových setkání absolvoval, vyhověl jsem pozvání strany Svoboda a přímá demokracie, přijel jsem na jejich celostátní konferenci a říkal jsem jim, že nechápu, jak je možné, že na jedné straně chtějí bojovat proti islámskému terorismu a na druhé straně odmítají účast našich vojáků v Afghánistánu, kteří bojují proti islámskému terorismu. A doporučil jsem jim, až tam přijedu za rok, ať buď ze svého programu vyškrtnou boj proti islámskému terorismu, anebo vyškrtnou záporné stanovisko vůči účasti v zahraničních misích.

Nu, pak mě pozvali sociální demokrati, a já jsem jim doporučil, aby jednali o spolupráci s hnutím ANO. Nemám dojem, že všichni byli tímto doporučením nadšeni. Kdybych jenom zavzpomínal, že jsem osm let řídil tuto stranu, všichni by nadšeně tleskali. Ale takhle se rozdělili zhruba půl na půl a citoval jsem jim slova starého sociálního demokrata z první republiky: Suchá je skýva opozice. A dodal jsem, že není ani posolená. Nu, zdá se, ale k tomu se ještě dostanu, že opravdu sociální demokraté začínají jednat s hnutím ANO, tak uvidíme, jak to dopadne. Budu velmi rád, když to bude jednání ve třech a doufám, že k tomu i dojde.

Nu a pak jsem měl inaugurační projev. Tak očekávalo se ode mě, že zmíním stoleté výročí nezávislosti Československa. Tito dobří lidé nevěděli, že 8. března po uzavření brestlitevského míru se válčilo na jednu frontu a německé jednotky pochodovaly Francií a nezávislost byla v nedohlednu. Ale chtějte od našich politiků alespoň minimální historické znalosti. A tak místo vzpomínky, kterou samozřejmě řeknu 28. října, jsem mluvil o aktuálních politických problémech. Mimo jiné jsem se jednou větou zdvořile zmínil o Zdeňku Bakalovi a další větou neméně zdvořile o českých médiích. Důsledkem bylo pochodové cvičení vedené Miroslavou Němcovou. A proč tohle všechno říkám, protože i dnes ne všichni budete spokojeni s mým projevem a máte možnosti tři. Ta první možnost je pochodové cvičení, ale na rozdíl od Vladislavského sálu tady nevidím příhodnou chodbu, takže by to bylo poněkud obtížnější, druhá možnost je zapřít se do sedadel a zatnout zuby a třetí možnost přemýšlet. I když Masaryk říkal, že myšlení bolí.

Dovolte mi tedy, abych svoje vystoupení pojednal formou kratšího historického exkurzu. Ano, už se blíží téměř sto let od doby, kdy tehdejší Československo mělo první levicovou vládu. Po krátkém intermezzu vlády Karla Kramáře toto byla vláda vedená sociálním demokratem Vlastimilem Tusarem. A tato vláda mohla vést Československo levicovým směrem a uskutečnit řadu levicových reforem. Nestalo se tak. Proč? Protože se nedokázala dohodnout umírněná frakce a radikální frakce tehdejší sociální demokracie, nu a nakonec na to doplatily obě, protože vláda sociální demokracie skončila a nastoupila, jak dobře víte, vláda agrárníků. Jinými slovy, kdo se hádá mezi sebou, ten na to nakonec doplatí. Ve 30. letech klesal vliv obou těchto frakcí a na druhé straně se mezi sebou dále hádaly. Za zvlášť hloupé pokládám, když komunisté označovali sociální demokraty za, cituji, sociálfašisty. Nicméně pak to přestalo v souvislosti s koncepcí tzv. jednotné nebo lidové fronty, nu a bohužel po uzavření paktu Molotov-Ribbentrop aktivita komunistů v odboji poněkud ochabla. Ale na druhé straně po napadení Sovětského svazu Hitlerem se obnovila a já bych na tomto místě chtěl vzdát úctu všem, kdo bojovali v protinacistickém odboji, ať už přežili nebo padli. Právě tento odboj byl jedním z faktorů, proč komunistická strana dostala výraznou důvěru národa. A ve více méně svobodných volbách v roce 1946 se tak opět ujala vedení vlády. Nu a teď následuje to, kvůli čemu mě možná vypískáte. Ale každý člověk má říkat svůj názor bez ohledu na to, zda očekává příznivé, nebo nepříznivé přijetí.

Soudružky a soudruzí, to, čemu říkáte Vítězný únor, byl ve skutečnosti prohraný Únor. A víte proč? Protože vytvořil monopol moci. A podobně jako v ekonomii, jakýkoli monopol vede k degeneraci, odstraňuje přirozenou soutěž, nevytváří tlak na inovace a zdokonalování se, a naopak vede k tomu, co bych nazval jakobínským terorem. Co se tedy stalo po prohraném Únoru? Nejdříve justiční vraždy politických oponentů - Heliodor Píka, Milada Horáková a další. O něco později justiční vraždy komunistů, například i Rudolfa Slánského. Jinými slovy to nebyly deformace, přestaňte si lhát do kapsy, to nebyly ani chyby, to byly zločiny. A jako zločiny je musíme umět pojmenovat, chceme-li mluvit pravdu.

Padesátá léta skončila a nastoupila léta šedesátá. Objevila se česká filmová vlna, objevilo se něco, co Ilja Erenburg nazval táním, a co je nejdůležitější, počátkem roku 1968 komunistická strana opět získala důvěru většiny národa. Důvěru nevynucovanou, neformální a o to silnější. Ano, to byla doba Pražského jara. Mimochodem i já jsem byl vyzván, abych v té době vstoupil do komunistické strany, a rád jsem této výzvě vyhověl. Nu, bohužel trvalo to velmi velmi krátce, a ti, kdo se sklonili, s výjimkou Františka Kriegela, což byl mimochodem taky komunistička, pod okupační mocí, ztratili důvěru národa, respektive tato důvěra byla vynucována a formální. Společnost byla rozdělena do čtyř kast. První kasta straníci, druhá kasta nestraníci, třetí kasta vyškrcnutí a čtvrtá kasta vyloučení. Nelituji těch dvaceti let, téměř dvaceti let, protože jsem se setkal s mnoha zajímavými a mnoha čestnými a pracovitými lidmi. Nicméně společnost jako celek zaostávala. Jestliže v 50. letech bylo mnoho lidí uvřženo do vězení nebo koncentračních táborů, pak v době tzv. normalizace, tedy historického bezčasí, se ve skutečnosti vyřazoval obrovský potenciál naší společnosti tím, že lidé nemohli pracovat ve svém oboru, že jejich děti nemohly studovat a že platil takzvaný negativní kádrový výběr, to znamená čím hloupější člověk, tím větší měl šanci na získání nějaké funkce. Mimochodem setkal jsem se na Jizerce s Lubomírem Štrougalem a ptal jsem se ho: »Pane Štrougale, vy jste byl členem politbyra a o vašem členství existují dvě hypotézy. První, že jste byl nejinteligentnějším členem tohoto politbyra a druhá, že jste byl jediným inteligentním členem.« Lubomír Štrougal byl zdvořilý diplomat, a tak se vyhnul odpovědi.

Nu, tím jsem svůj historický exkurz dovedl až téměř ke konci. A jaké poučení, nikoli ovšem poučení z krizového vývoje, by podle mého názoru z toho mělo vyplývat? Nenechte se manipulovat těmi, kdo provádějí často povrchní a často nenávislné analýzy minulosti. Udělejte si tuto analýzu sami. Máte ve svých řadách dostatek historiků, filozofů, právníků, politologů, ekonomů a já nevím koho ještě a snažte se, protože mezi vašimi členy je pochopitelně i mnoho členů bývalé komunistické strany, a nesete tedy jistou míru spoluzodpovědnosti. Snažte se, aby tato analýza byla opravdu hluboká a abyste ji dělali vy a nikdo jiný než vy. Nu a jak už jsem řekl, nemělo by to být poučení z krizového vývoje, to už jsme tady jednou měli. Kdybyste chtěli nějaký provokativní název, tak bych to nazval pokání. Nevím, jestli jste viděli krásný gruzínský film s tímto názvem, pokud ano, tak je vám úplně jasné, o čem mluvím. Nezapomeňte, že pokání očisřuje, že pokání je předstupněm k odpuštění a také předstupněm k normálnímu životu. U Komunistické strany Čech a Moravy jsem nikdy nepoužil slovo extremistická, ale přál bych si, abych mohl s čistým svědomím říci, že je to i strana demokratická... A právě tato sebereflexe, tato analýza, opakují ještě jednou, je ve vašem vlastním zájmu.

Milí přátelé, protože čas se nachyluje a čekají vás jiné a další projevy, dovolte mi, abych vám závěrem především poděkoval za podporu, kterou mně většina z vás vyjádřila k prezidentské volbě. Bylo to velmi jednoduché, protože jsem byl jediný levicový kandidát. Ale i tak si toho velice vážím a ještě jednou za to upřímně děkuji. Za druhé, kruh se uzavírá, a jestliže se vrátíme zhruba sto let zpátky, nyní se opět rýsuje s nepominutelnou účastí komunistické strany, ale i sociální demokracie, účast levice jako celku na řízení věcí veřejných a na tvorbě vlády. Prosím nepromarněte tuto příležitost, nekladte si ani přemrštěné podmínky, budete mít dost času, možná čtyři roky, je aplikovat v celém vládnutí v České republice. Víte, když jsem řekl, že jsem levicový politik, a proto mě oslovil rok 1968 a socialismus s lidskou tváří, chtěl bych zcela závěrem říci, i když je to velmi nepopulární, že jsem stoupenec socialismu. Ale pozor na to, stoupenec demokratického socialismu, takového jako byl například v osobě Olofa Palmeho, Willyho Brandta, Françoise Mitterranda a řady a řady dalších. Není-li socialismus demokratický, není to ani socialismus. Formulace, že tady máme byrokratický socialismus, byla příliš zdvořilá. Měli jsme tady pouze byrokracii, nikoli socialismus. A jestliže někdo říkal, že tady máme reálný socialismus, který by byl vykostěný právě o svoji demokratičnost, a tedy ochotu a schopnost názorově se střetávat ve svobodné soutěži s dalšími názorovými proudy, pak jsme opět neměli žádný reálný socialismus, ale takzvanou tvrdou realitu, která vedla k našemu relativnímu zaostávání.

Soudružky a soudruzi, Tomáš Masaryk kdysi napsal, že svět jde nalevo. Chtěl bych nám všem popřát, aby svět opravdu šel nalevo, ale dá to práci.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Vedení KSČM zvolené na X. sjezdu

Vojtěch Filip



předseda ÚV KSČM

Petr Šimůnek



1. místopředseda
ÚV KSČM

Kateřina Konečná



místopředsedkyně
ÚV KSČM
pro evropské záležitosti a
spolupráci s občanským
sektorem

Stanislav Grospič



místopředseda
ÚV KSČM
pro odborné zázemí a
teoreticko-ideovou práci

Václav Ort



místopředseda
ÚV KSČM
pro ekonomiku a hospodářské
činnosti

Marie Pěničková



předsedkyně
Ústřední revizní
komise

Helena Vrzalová



předsedkyně
Ústřední rozhodčí
komise



Sestaveno z materiálů zveřejněných v Haló novinách 23. 4. 2018
Vloženo na web: <http://tabor.kscm.cz>